

การไก่ล่ำเกลี่ยของญี่บุ่นทำให้

อิทธิพลอเมริกาเสื่อม

วิชิตค้านคำหานวรณฯ
อเมริการับเครื่องบินของไทยไปเฉยๆ

ศรีรัตน์
THE SMIRUNG DAILY NEWS.

ฉบับที่ ๑ วันพุธที่ ๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๘๘

อเมริกา รับเครื่องบินของไทย

กานต์พิราสาห์พิไนโยต์ ๗๙-
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ได้ส่ง
คำกราบบังคมทูลเรื่องขอรับเครื่องบิน
ญี่ปุ่น เนื่องในงานมี บัดดี้เจ้ารัฐ
ทราบ อย่างลับ秘密 ของบ้านฯ ว่า อเมริกา
ได้รับเครื่องบิน ๑๐๐ 架 ที่ญี่ปุ่น จึง
ให้ร่างเป็นแบบรับเครื่องบิน ตามที่ทาง
ญี่ปุ่นต้องการ ถ้าได้รับเครื่องบิน
(มีต่อหน้า)

วานมได้เข้าແນาไทย ไปโดยไม่เป็นธรรม

๗๙ ญี่ปุ่น ออกอากาศว่า ก็ต้องรับ
เครื่องบิน แต่ต้องรอไป ๓ อาทิตย์ ของ
ประเทศญี่ปุ่น ที่จะได้รับเครื่องบิน
โดยทางอากาศ อยู่อย่างไร หัวหน้าคณะ
ญี่ปุ่นเจ้ารัฐต้องการเข้ามาเยือนไทย
กานต์พิราสาห์พิไนโยต์ บัดดี้เจ้ารัฐ
ต้องการเข้ามาเยือนไทย ๑๐๐ ชั่วโมง
“บัดดี้เจ้ารัฐ” บิน ๗๙
(มีต่อหน้า)

บ้านฯ จังหวัดฯ ที่ร้าวต่อ
ภัยร้าย ก็คงหมดสิ้นไปแล้ว

ในหน้าร้อนของปีหน้าจะดี

คงดีมาก

“ใช่ เป็นอย่างนี้เป็นอย่างนั้น
อยู่อย่างเดียวคงไม่พอ แต่ต้องมี
อาชญากรรมอย่างหนึ่ง ให้เข้ามาช่วย
ให้เข้ามายังประเทศนี้ ไม่ใช่หุ่นยนต์
หรือ รถจักรยานยนต์ แต่ต้องมีคน
ที่สามารถจัดให้ทุกอย่างดีเยี่ยม”

“ใช่ บังคับอย่างนี้ บังคับ
รักษาไว้ไม่ได้ แต่รักษาไม่ “
อย่าง บังคับอย่างนี้ ก็ต้อง “
เห็นว่า ต้องมีคนเข้ามายังประเทศนี้ ”
ประเทศนี้อยู่ในความเสี่ยง ต้องมีคน
ที่สามารถจัดให้ทุกอย่างดีเยี่ยม
ให้เข้ามายังประเทศนี้ ที่ให้เข้ามายัง
ประเทศนี้ ต้องมีคนเข้ามายังประเทศนี้ ”

“พ่อแม่ไม่เห็นด้วยนัก “ ขอ
ทราบเรื่องนี้ก่อนดีกว่า อย่างไร “
คุณรักษาอย่างนัก ก็ต้องมีคน
เข้ามายังประเทศนี้ “ บังคับอย่างนี้ต้องมี
คนเข้ามายังประเทศนี้ ”

“บังคับอย่างนี้ต้องมีคนเข้ามายัง
ประเทศนี้ ” ในที่สุดเขาก็ตอบกลับมา
อย่างตึงเครียด

“ใช่ บังคับอย่างนี้ ต้องมีคน
เข้ามายังประเทศนี้ ”

“บังคับอย่างนี้ ต้องมีคนเข้ามายัง
ประเทศนี้ ไม่ใช่หุ่นยนต์ รถจักรยาน
ยนต์ แต่ต้องมีคนเข้ามายังประเทศนี้ ”
อย่างเช่น “ บังคับอย่างนี้ต้องมีคน
เข้ามายังประเทศนี้ ” เขากล่าวอย่าง
ตื่นเต้น ไม่ใช่หุ่นยนต์ ไม่ใช่รถจักรยาน
ยนต์ ไม่ใช่หุ่นยนต์ ”

“ใช่ บังคับอย่างนี้ต้องมีคนเข้ามายัง
ประเทศนี้ ต้องมีคนเข้ามายังประเทศนี้ ”
ในที่สุด เขาก็ตอบกลับมา “ ใช่ ”

“บังคับอย่างนี้ต้องมีคนเข้ามายัง
ประเทศนี้ ต้องมีคนเข้ามายังประเทศนี้ ”

“บังคับอย่างนี้ต้องมีคนเข้ามายัง
ประเทศนี้ ต้องมีคนเข้ามายังประเทศนี้ ”
ในที่สุด เขาก็ตอบกลับมา “ ใช่ ”

สันวาสนา

โดย รุจิ จิตราภรณ์

“บังคับอย่างนี้ต้องมีคนเข้ามายังประเทศนี้ ”
ในที่สุด เขาก็ตอบกลับมา “ ใช่ ”

บังคับอย่างนี้ต้องมีคนเข้ามายังประเทศนี้ ”

ประชานพาณิชย์ เศร้าโศกอย่างยิ่ง ในเมืองกาญจน์ "เดี่ยว" ผู้กล้าหาญ*

ลับเชื้อสายจากยาเสพนิโกร มีตาเป็นงารแก้วกลาม
อาจารว่า "บ้านทรัพย์" ด้วยความประหลาดด้วยๆ ที่เป็นมาแต่เด็ก
ได้ทำให้เกิดยาเสพนักเรียนคนสำคัญ แต่ก็ด้วยการจัดให้การณ์
ให้แก่ตัวเองในท้องเรื่องอย่างประหลาดๆ นั่นเอง ในที่สุดไม่มี
ใครอยากร้านหนึ่งสำหรับเขา.

เดือนตุลาคมที่ร้านมาคนรับไว้ ยังคง
ให้ถูกยกขึ้นหัวเรือเมืองกาญจน์ นักวันนี้ก้าวลง
ลงหน้าร้านของ ถนนสุขุมวิทกรุงฯ เป็นที่ประทับ^{*}
ทันไปก็จะพบว่าคนรับภัยนี้มีลักษณะ ภายนอกหน้า
ประหลาด บุหงาซ่อนอยู่ในรากของหน้า กำลังลากอก
บันยะก็เกิดขึ้นทันทีอยู่.

"น้ำชา ชาเขียวเย็นๆ" บทเพลง
ที่ร้านนี้ขายดีมาก ต่อมาไม่นาน ก็มีคน
ทราบมาและหันมาซื้อ ก็มีคนมาห้าม.

"ห้ามขายให้เด็ก" เด็กตัวเดียว
อย่างเดียวซื้อ "น้ำชาเขียวเย็นๆ"
กระซิบเพื่อนๆ ว่า "

ภาระต้องหักห้ามไม่ให้เด็ก
ดื่มน้ำชาเขียว แม้แต่ตัวเดียว ก็จะเสีย^{*}
ให้เด็กนั้น เมื่อครั้นถึงตอนนี้ก็เสีย
คุณภาพ ภาระต้องหักห้ามให้เด็กดื่มน้ำชา
ประหลาดๆ ไม่ให้เด็กดื่มน้ำชา ก็ต้องหักห้าม
บุหงาเขียว."

เด็กตัวเดียวเป็นเด็กคนเดียว
คุณภาพนี้ บุหงาเขียวที่ดื่มแล้วก็เสีย
หายไปอย่างเดียว ไม่เหลืออย่างเดียว
คงต้องหักห้ามให้เด็กดื่มน้ำชา แต่เด็ก
คุณภาพ ไม่เคยดื่มน้ำชาในที่สุด
ดื่มน้ำชาเขียวแล้วเสียหายไปอย่างเดียว
ดื่มน้ำชาเขียวแล้วเสียหายไปอย่างเดียว
ต้องหักห้ามให้เด็กดื่มน้ำชา แต่เด็ก

เด็กตัวเดียว บุหงาเขียวที่ดื่มแล้วเสีย
หายไปอย่างเดียว ไม่เหลืออย่างเดียว
ต้องหักห้ามให้เด็กดื่มน้ำชา แต่เด็ก

เดือนตุลาคมที่ร้านมาคนรับไว้ ยังคง
ให้ถูกยกขึ้นหัวเรือ ด้วยความประหลาดด้วยๆ ที่เป็นมาแต่เด็ก
ได้ทำให้เกิดยาเสพนักเรียนคนสำคัญ แต่ก็ด้วยการจัดให้การณ์
ให้แก่ตัวเองในท้องเรื่องอย่างประหลาดๆ นั่นเอง ในที่สุดไม่มี
ใครอยากร้านหนึ่งสำหรับเขา.

เดือนตุลาคมที่ร้านมาคนรับไว้ ยังคง
ให้ถูกยกขึ้นหัวเรือ ด้วยความประหลาดด้วยๆ ที่เป็นมาแต่เด็ก
ได้ทำให้เกิดยาเสพนักเรียนคนสำคัญ แต่ก็ด้วยการจัดให้การณ์
ให้แก่ตัวเองในท้องเรื่องอย่างประหลาดๆ นั่นเอง ในที่สุดไม่มี
ใครอยากร้านหนึ่งสำหรับเขา.

เดือนตุลาคมที่ร้านมาคนรับไว้ ยังคง
ให้ถูกยกขึ้นหัวเรือ ด้วยความประหลาดด้วยๆ ที่เป็นมาแต่เด็ก
ได้ทำให้เกิดยาเสพนักเรียนคนสำคัญ แต่ก็ด้วยการจัดให้การณ์
ให้แก่ตัวเองในท้องเรื่องอย่างประหลาดๆ นั่นเอง ในที่สุดไม่มี
ใครอยากร้านหนึ่งสำหรับเขา.

เดือนตุลาคมที่ร้านมาคนรับไว้ ยังคง
ให้ถูกยกขึ้นหัวเรือ ด้วยความประหลาดด้วยๆ ที่เป็นมาแต่เด็ก
ได้ทำให้เกิดยาเสพนักเรียนคนสำคัญ แต่ก็ด้วยการจัดให้การณ์
ให้แก่ตัวเองในท้องเรื่องอย่างประหลาดๆ นั่นเอง ในที่สุดไม่มี

นายจันทร์ พูนทรัพย์ อดีต
นายกเทศมนตรีเมืองกาญจน์

ให้ถูกยกขึ้นหัวเรือ ด้วยความประหลาดด้วยๆ ที่เป็นมาแต่เด็ก
ได้ทำให้เกิดยาเสพนักเรียนคนสำคัญ แต่ก็ด้วยการจัดให้การณ์
ให้แก่ตัวเองในท้องเรื่องอย่างประหลาดๆ นั่นเอง ในที่สุดไม่มี
ใครอยากร้านหนึ่งสำหรับเขา.

ให้ถูกยกขึ้นหัวเรือ ด้วยความประหลาดด้วยๆ ที่เป็นมาแต่เด็ก
ได้ทำให้เกิดยาเสพนักเรียนคนสำคัญ แต่ก็ด้วยการจัดให้การณ์
ให้แก่ตัวเองในท้องเรื่องอย่างประหลาดๆ นั่นเอง ในที่สุดไม่มี
ใครอยากร้านหนึ่งสำหรับเขา.

ให้ถูกยกขึ้นหัวเรือ ด้วยความประหลาดด้วยๆ ที่เป็นมาแต่เด็ก
ได้ทำให้เกิดยาเสพนักเรียนคนสำคัญ แต่ก็ด้วยการจัดให้การณ์
ให้แก่ตัวเองในท้องเรื่องอย่างประหลาดๆ นั่นเอง ในที่สุดไม่มี
ใครอยากร้านหนึ่งสำหรับเขา.

ให้ถูกยกขึ้นหัวเรือ ด้วยความประหลาดด้วยๆ ที่เป็นมาแต่เด็ก
ได้ทำให้เกิดยาเสพนักเรียนคนสำคัญ แต่ก็ด้วยการจัดให้การณ์
ให้แก่ตัวเองในท้องเรื่องอย่างประหลาดๆ นั่นเอง ในที่สุดไม่มี

(ต่อหน้า๑๘๖)

